

Danmark har i dag en betydelig import af træ og træbaserede produkter, som andrager mere end 10 mia. kr. årligt. En væsentlig større indenlandsk vedproduktion vil således være ønskelig og – på langt sigt – forbedre handelsbalancen.

Hertil kommer, at man ved god skovdrift kan kombinere produktionsmæssige formål med en række ønskelige miljømæssige virkninger, herunder beskyttelse af sårbare grundvandsressourcer samt landskabelige og rekreative formål. Omstilling til skovdrift vil derfor af flere grunde være en god idé. På en del marginaljorder bør skovtilplantning af disse grunde søges fremmet.

I en række tilfælde må skovdrift antages at være et alternativ til en ophørende landbrugsdrift, hvorved også skovbruget med dets følgeindustri placeret i landdistrikterne på længere sigt vil kunne lægge en dæmper på strukturudviklingens negative påvirkning af lokalsamfundet. Det gælder dog for skovbrug som for ekstensivt landbrug, at aktivitetsniveauet, i hvert fald over en årrække, er lavere end ved den nuværende landbrugsstruktur.

Skovtilplantning bør især søges fremmet på tørre jorder, bl.a. i Syd-, Midt- og Vestjylland samt i Vendsyssel, Himmerland og den nordlige del af Djursland, hvor intensiv landbrugsproduktion med stort vandings- og gødskningsbehov er forbundet med risiko for forurening af grund- og overfladevand, og hvor dyrknings sikkerheden for traditionelle afgrøder i omdrift er relativt ringe. Tilplantning bør dog ske under hensyntagen til områdernes jordbundsforhold, klima samt landskabelige og kulturhistoriske særpræg.

For at tilgodese de forskellige formål med tilplantning kræves der en nøjere planlægning. Til en god skovopbygning kræves god arrondering, en passende arealstørrelse, opbygning af skovveje og spor, læ- og brandbælter m.v. Der skal anvendes plantemateriale (arter/proviensier), som ved afprøvning eller ved praktisk anvendelse har vist sig egnede med hensyn til såvel produktion som sundhed.

Egnede tilplantningsområder udpeges af amtskommuner og kommuner, i samarbejde med de centrale myndigheder og organisationer, og optages i region- og kommuneplaner.

Landbrugsloven regulerer tilplantningen af landbrugspligtige arealer. Ved den seneste ændring af loven er det fastsat, at 25 pct. af

en ejendom, dog maksimalt 25 ha, må tilplantes. Juletræskulturer falder uden for denne bestemmelse. Landbrugsloven giver mulighed for, at der dispenseres fra 25 pct. reglen og hjemler, at landbrugspligten ophæves mod pålæggelse af fredskovpligt.

Det må sikres, at der som led i en skovrejsning, hvor egnede områder er udpeget som skovbrugsområder, vil blive givet en generel dispensation fra tilplantningsbestemmelserne i landbrugsloven, så passende store produktive enheder opnås. Såfremt reglerne om samdrift, omlægning og erhvervelse blokerer for skovrejsningen, må det overvejes at ændre den administrative praksis, eventuelt justere lovens bestemmelser.

En veltilrettelagt skovrejsning på marginaljorder har bl.a. til formål at kanalisere ressourcer i retning af en generel styrkelse af dansk skovbrug og vedproduktion, hvorved antallet af tilfældige tilplantninger af småarealer må antages at falde. Småskove er dog i mange tilfælde af en vis økonomisk, økologisk og jagtmæssig betydning og kan samtidig være med til at skabe et varieret landskabsbillede. Sådanne tilplantninger samt den helt frie adgang til anlæg af juletræskulturer på landbrugspligtig jord kan dog have uheldige produktionsmæssige og landskabelige konsekvenser.

Det er nødvendigt snarest at iværksætte en forøget planteproduktion, hvis der skal gennemføres øget skovrejsning fra 1990.

I forbindelse med skovrejsningen må der arbejdes med forskellige former for ejendomsstruktur og ejerskab, herunder skovlaug og lign. En tilplantning kan støttes via skovtilplantningsdelen af den såkaldte effektivitetslov af 1986, der bygger på EF-forordning 797/85, som administreres af Landbrugsministeriet. EF yder 25 pct. refusion til de omfattende initiativer.

Støtteordningen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der specielt retter sig mod tilplantningsområder udpeget som led i denne strategi.

Skovpolitisk Udvalg har peget på, at der som grundlag for enhver tilplantning inden for et skovrejsningsområde skal foreligge en driftsplan på ejendomsniveau, der godkendes af skovtilsynet. Arealer, hvor der foretages offentligt støttet skovrejsning, pålægges fredskovpligt.